

(29) (281) (Δημόκριτος Ιπποκράτει περί φύσιος ἀνθρώπου) Χρή πάντας ἀνθρώπους ἰητρικὴν τέχνην ἐπιστάσθαι, ὃ Ἴπποκράτης, καλὸν γάρ ἡμᾶ καὶ συμφέρον ἐξ τῶν βίον τούτων δὲ μάλιστα τοὺς παιδεύας καὶ λόγων ἰδρίας γεγενημένους ἱστορίην σοφίης γὰρ δοκῶ ἰητρικῆς ἀδελφὴν καὶ ζύνοικον. σοφίη μὲν γὰρ ψυχὴν ἀναρῦεται παθῶν, ἰητρικὴ δὲ νόσους σωματίων ἀφαιρέεται. αὐξεται δὲ νόος παρεούσης ὑγείης, ἣν καλὸν προνοεῖν τοὺς ἑσθλά φρονέοντας. ἔξω δὲ σωματικῆς ἀλγεούσης, ὅτι δὲ προουμένη ἔχει νόος, ἐς μελέτην ἀρετῆς νόσους γὰρ παρεούσα, ὡς ἡμῶς ψυχὴν ἀμαυροῦ, φρόνησιν ἐς σωματικὴν ἀγοράσσει. ὅτι δὲ ἀνθρώπινη ὑπερβολὴ ψυχὴν ἔχει τοιήνδε. ὁ μὲν ἐγκέφαλος φρουρεῖ τὴν ἀκρὴν τοῦ σώματος, ἀσφάλειαν ἐμκεκτιστομένης, ἵασι νευρώδεις συνεισκατοικέων, ὑπὲρ ὧν ὄστέων διπλῶν φύσιος ἀναγκαῖται ἀρηρυταί, δεσπότη φύλακα διανοίας καλύπτουσιν ἐγκέφαλον, τριχῶν εὐκοσμία χρῶτα κοσμοῦσαι, τὸ δὲ τῶν ὀμμάτων ὀρητικὸν ἐν πολυχίτωνι φαλεῦον ὑγροῦ, ἐνστάσσει ὑπὸ μετώπων κολασίη συντόρυται, θεωρίας δὲ αἰτιον. ἀκριβῆς δὲ (282) κέρη φύλακα ταρσῶν εὐκαίρης ὑπομένει διπλοῦ δὲ ράθηνες ἀσφρησιος ἐπιγνώμονες, διορίζουσιν ὀφθαλμῶν γεινιγὴν. μαλακὴ δὲ χειλῶν ἀδὴ στόματι περιπτυσσομένη, ῥημάτων ἀίσθησιν ἀκριβῆ τε διαφθῆσιν παρέσχηκε κυβερνωμένη. γένειον δὲ ἀκροτελές καὶ χελυνοειὸν γόμφους συνηρμοσμένον. ἐνδοχεῖτα δὲ μύθων ᾧτα, δημιουργός ἀνέφυγεν. οἷς ἐπέων ὁ θυμός, οὐκ ἀσφαλῆς διήκονος ἐλογιστίης γίνεται. λαλιῆς μίτηρ γλῶσσα, ψυχῆς ἀγγελος, πυλαρεῖσα τὴν γέσσην, ὄχυροῖς ὀδόντων θριγκοῖσι πεφρούρηται. βρόγχος δὲ καὶ φάρυγξ ἠρμοσμένοι ἀλλήλοισ γειτινιῶσιν.

(29) (281) (Δημόκριτος Ἱπποκράτει περί φύσιος ἀνθρώπου) Χρή
 πάντας ἀνθρώπους ἰητρικὴν τέχνην ἐπιστάσθαι, ὃ Ἱπποκράτης, κα-
 λὸν γάρ ἄμα καὶ ζυμφέρον ἐξέ τὸν βίον τούτων δὲ μάλιστα τοὺς
 παιδείας καὶ λόγων Ἰδρίας γεγεννημένους ἱστορίην σοφίης γάρ
 δοκέω ἰητρικῆς ἀδελφὴν καὶ ζύνοικον. σοφίη μὲν γάρ ψυχὴν ἀνα-
 ρύεται παθῶν, ἰητρικὴ δὲ νόσους σωμάτων ἀφαιρέεται. αὔξεται δὲ
 νόος παρεούσης ὑγείης, ἣν καλὸν προνοεῖν τοὺς ἐσθλά φρονέοντας.
 ἔξεως δὲ σωματικῆς ἀλγοῦσιν, οὗ καὶ προθυμίην ἀπει νόος, ἐς
 μελέτην ἀρετῆς νοῦσος γὰρ παρὰ τὴν εἰνῶς ψυχὴν ἀμαυροῦ, φρό-
 νησιν ἢ συμπαθεῖν ἀνάσσει. ὁ δὲ ἀνθρώπῳ ἰητρικὴν τε
 ἀρετὴν ἔχει τοιόνδε. ὁ μὲν ἐγκέφαλος θρουρέει τὴν ἀκρὴν τοῦ σώ-
 ματος, ἀσφάλειαν ἐμπεισιστατέων, ἰμέσι νευρώδεσι συνεισκατοι-
 κέων, ὑπὲρ ὃν ὄστέων διπλῶν φύσει ἀναγκαῖται ἀρηρυῖται, δεσπότην
 φύλακα διανοΐης καλύπτουσιν ἐγκέφαλον, τριχῶν εὐκοσμία χρῶτα
 κοσμοῦσαι, τὸ δὲ τῶν ὀμμάτων ὀρητικὸν ἐν πολυχίτωνι φλεβοῦ ὑ-
 γροῦ, ἐνστασίαις ὑπὸ μετώπων κολασίη συνίδρυται, θεωρίας δὲ αἴ-
 τιον. ἀκριβῆς δὲ (282) κόρη φύλακα ταρσῶν εὐκαιρίας ὑπομένει
 διπλοῦ δὲ ρώθενες ὄσφρησιος ἐπιγνώμονες, διορίζουσιν ὀφθαλμῶν
 γειτνίην. μαλακὴ δὲ χειλέων ἀδὴ στόματι περιπτυσσομένη, ῥημάτων
 αἰσθησὶν ἀκριβῆ τε διάφρωσιν παρέσχηκε κυβερνωμένη. γένειον
 δὲ ἀκροτελές καὶ χελύνειον γόμφοις συνηρμοσμένον. ἐνδοχεῖτα
 δὲ μύθων ἄτα, δημιουργός ἀνέφγεν. οἷς ἐπεὶ ὁ θυμός, οὐκ ἀσφα-
 λῆς διήκονος ἀλογιστίης γίνεται. λαλιῆς μήτηρ γλῶσσα, ψυχῆς ἀγ-
 γελος, πυλωρεῦσα τὴν γεῦσιν, ὄχυροῖς ὀδόντων θριγκοῖσι πεφρού-
 ρηται. βρόγχος δὲ καὶ φάρυγξ ἠρμοσμένοι ἀλλήλοις γειτινιῶσιν.

(29) (231) (Δημόκριτος Ιπποκράτει περί φύσιος ἀνθρώπου) Χρή πάντας ἀνθρώπους ἰητρικὴν τέχνην ἐπιστάσθαι, ὃ Ἰπποκράτες, καλὸν γάρ ἅμα καὶ ζυμφέρον ἐς τὸν βίον τούτων δὲ μάλιστα τοὺς παιδεύας καὶ λόγων ἔδρας γεγενημένους ἱστορίην σοφίης γὰρ δοκέω ἰητρικῆς ἀδελφὴν καὶ ζύνοικον. σοφίη μὲν γὰρ ψυχὴν ἀναρύεται παθῶν, ἰητρικὴ δὲ νόσους σωμάτων ἀφαιρέεται. αἰσθεται δὲ νόος παρεούσης ὑγείης, ἢν καλὸν προνοεῖν τοὺς ἐσθλά φρονέοντας. ἔξωθεν δὲ σωματικῆς ἀλγεούσης, ἢ ἀπὸ προθυμίας ἀφει νόος, ἐς μελέτην ἀρετῆς νοῦσος γὰρ παρεούσα, δεινῶς ψυχὴν ἀμαυροῦ, φρονήσιν ἐς ἀνταθελὴν ἀγνοῖα, ἢ ἀπὸ ἀνθρώπινην ὑπογραφή θεοῦ ἄρτην ἔχει τοιήνδε. ὁ μὲν ἐγκέφαλος φρουρεῖ τὴν ἀκρὴν τοῦ σώματος, ἀσφάλειαν ἐμπεισισταμένους, ἀλλοῖσι νευρῶδεσι συνεισκατοικέων, ὑπὲρ ὃν ὁστέων δικλῶν φύσει ἀναγκαῖται ἀρηρυταί, δεσπότην φύλακα διανοίης καλύπτουσιν ἐγκέφαλον, τριχῶν εὐκοσμία χρῶτα κοσμοῦσαι, τὸ δὲ τῶν ὀμμάτων ὀρητικὸν ἐν πολυχίτωνι φωλεῦον ὑγροῦ, ἐνστασίαις ὑπὸ μετώπων κολασίη συνίδρυται, θεωρίας δὲ αἰτιον. ἀκριβῆς δὲ (282) κέρη φύλακα ταρσῶν εὐκαιρίας ὑπομένει δικλοῦ δὲ ρῶθενες ὁσφρήσιος ἐπιγνώμονες, διορίζουσιν ὀφθαλμῶν γειννήν. μαλακὴ δὲ χειλέων ἀδὴ στόματι περιπτυσσομένη, ῥημάτων αἰσθησιν ἀκριβῆ τε διάρθρωσιν παρέσχηκε κυβερνωμένη. γένειον δὲ ἀκροτελές καὶ χελυνοῖον γόμφοις συνηρμοσμένον. ἐνδοχεῖα δὲ μύθων ὄτα, δημιουργός ἀνέφγεν. οἷς ἐπεὶ ὁ θυμός, οὐκ ἀσφαλῆς διήκονος ἀλογιστικῆς γίνεται. λαλιῆς μήτηρ γλῶσσα, ψυχῆς ἀγγελος, πυλωρεῦσα τὴν γεῦσιν, ὀχυροῖς ὀδόντων θριγκοῖσι πεφρούρηται. βρόγχος δὲ καὶ φάρυγξ ἡρμοσμένοι ἀλλήλοισ γεινιτιῶσιν.